

ע"פ 24762/01/16 - מדינת ישראל נגד נסים אל זיר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 24762-01-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המעוררת

נסים אל זיר
ע"י ב"כ עו"ד עוואודה

נגד
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט אביטל חן) מיום 29.11.15 בת"פ 37072-02-14 ובת"פ 35441-01-14.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודאתו בהסעת שב"ח, בהסעת שב"ח בנסיבות מחמירות ובנהיגה פוחזת ברכב, ונדון לשל"צ בהיקף של 300 שעות, 2 מאסרים על תנאי, קנס וצו מבחן לשנה. הערעור מוגש כנגד קולת העונש.

2. אלה המעשים בהם הורשע המשיב: ביום 29.3.11, באזור צור הדסה, הסיע ברכבו 5 שוהים בלתי חוקיים, עבור תמורה עתידית של 150 ₪ מכל אחד. במהלך הנהיגה ברכב, המשיב עקף כלי רכב בעוברו על קו לבן הפרדה רצוף. ביום 7.8.11 באזור עין כרם הסיע המשיב 14 שוהים בלתי חוקיים על פי הזמנה מראש.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערערת עותרת להטלת עונש מאסר בפועל וטוענת כי העונש שהוטל על המשיב הינו עונש קל, אשר אינו הולם את חומרת מעשיו של המשיב ואינו מבטא את רף הענישה הראוי בעבירות דומות. לעמדתה, מתחמי הענישה שקבע בית משפט קמא אינם הולמים את חומרת העבירות. במקרה דנן ישנה חומרה יתרה הנובעת ממספר השוהים הבלתי חוקיים שהסיע המשיב, מקיומו של מניע כספי לביצוע העבירות וכן נוכח ביצוע העבירה השניה, החמורה יותר, בתוך חודשים ספורים מביצוע העבירה הראשונה, בגינה נתפס המשיב, הוזהר ושוחרר. במקרה הראשון הוסעו 5

עמוד 1

שב"ח, ובמקרה השני - 14 שב"ח. כמו כן, התיק, המתייחס להסעת 14 שב"ח, נפל לתיקון חוק הכניסה לישראל מתאריך 23.3.10, בו הוחמר העונש על הסעה של למעלה מ - 6 שב"ח משנתיים לשלוש שנות מאסר. עוד טוענת המערערת כי במקרה דנן לא מתקיימים שיקולים אישיים המצדיקים את ההקלה המשמעותית שניתנה למשיב בקביעת עונשו.

4. ב"כ המשיב טען, בין היתר, כי מקום שיש הליך שיקום, יש מקום לחרוג ממתחם העונש, כפי שמופיע באסמכתאות שצורפו לתשובתו. עוד נטען כי אין מדובר בעבירה כה חמורה ועל כן אמורה להיות פרופורציה בבקשת המדינה. ניתן לטעון כי במעשים קיים פוטנציאל לסכנה, אך במועדים הספציפיים לא היה כן. באשר למשיב נטען כי המעשים בוצעו בתקופה קשה בחייו, אולם מאז חלפו חמש שנים, הוא הקים משפחה, נולדה לו בת, הוא מסייע בפרנסת משפחתו לאחר שאביו נטש את אימו והוא לוקח חלק בקבוצות שיקומיות מתוך רצון לבנות חיים חדשים. אכן המשיב טעה, אך הוא שיקם עצמו על הצד הטוב ביותר, והעדר הסתבכותו בפלילים מזה חמש שנים מוכיח זאת. על כן נטען כי יש לדחות את הערעור.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 1990, כבן 25 שנים, מתגורר בבית אמו בשכונת סילוואן בירושלים, עובד כמחלק גז בחברת גז. בעברו הפלילי הרשעה משנת 2012 בעבירות של קשירת קשר לפשע ושימוש במסמך מזויף, בגין נדון למאסר מותנה וקנס. בעברו התעבורתי הרשעה בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, שימוש במרמה ברישיון רכב, מסירת פרטים כוזבים ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בתוקף, בגינם נדון, בין היתר, לעונש מאסר בפועל. במהלך ההליך המשפטי, המשיב נישא והינו מצפה לילד. המשיב שולב בהצלחה בקבוצה טיפולית. שירות המבחן התרשם כי המשיב נמצא בתהליך משמעותי לשיקום חייו, מתמיד בעבודתו ולקח אחריות על ביצוע העבירות. הומלץ על הטלת 200 שעות של"צ.

דין

6. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שנטל על המעשים, הבעת חרטה כנה מצידו, העובדה שלא נפתחו נגדו תיקים בשנים שחלפו ממועד ביצוע העבירות, ההליך הטיפולי בו שולב בהצלחה ומצבו המשפחתי. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. מדובר בעבירות חמורות, הפוגעות בריבונותה של מדינת ישראל, ואף עלולות להעמיד בסכנה את שלום הציבור ובטחונו. עבירות אלו הן נפוצות וקלות לביצוע, שאכיפתן קשה, ומחייבות הענשה הרתעתית. כמו כן, לחובתו של המשיב נזקק עברו הפלילי ועברו התעבורתי, והעובדה שחזר על ביצוע העבירה בתוך כמה חודשים, עבור בצע כסף, תוך שבאחת הפעמים עקף כלי רכב בעוברו על קו הפרדה לבן רצוף ויצר סיכון למשתמשי הדרך. כמו כן, כמות השוהים הבלתי חוקיים שהסיע ברכבו הנה נסיבה נוספת לחומרה בקביעת עונשו. העונש שקבע בית משפט קמא מקל מאוד עם המשיב, מבלי שנסיבותיו האישיות של המשיב מצדיקות עונש החורג באופן כה קיצוני ממתחם הענישה הנוהג בעבירות אלה, הנע בין מאסר מותנה (לגבי אותם מקרים "פשוטים", חד פעמיים, הכולל הסעת נוסע אחד בלבד), ועד מספר חודשי מאסר בפועל. על כן, לכאורה, הצדק עם המדינה בטענותיה כנגד קולת העונש. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהעבירות בוצעו בשנת 2011 ואילו כתב האישום הוגש רק בתחילת שנת 2014, כלומר בחלוף כמעט **שלוש** שנים,

בנסיבות בהן ניתן היה להגיש כתב אישום באופן מיידי, ולכל היותר, עקב עומס, בחלוף חודשים בודדים. חלף זאת, ובלא שניתן הסבר, הוגש כתב האישום בחלוף פרק זמן כה ארוך. במהלך תקופה זו המשיב עבר שינוי משמעותי בחייו, עבר תהליך שיקום מוצלח, הקים משפחה ונראה כי החלטת בית משפט קמא לפיה באופן חריג ניתן שלא להטיל על המשיב מאסר בפועל, בין היתר על מנת שלא להסיטו מהמסלול החיובי עליו עלה, הנה סבירה.

לפיכך, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ' סיוון תשע"ו, 26 יוני 2016, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיב והמשיב עצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד